

ΓΥΝΑΙΚΑ & ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ:

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟΝ 21^ο ΑΙΩΝΑ

(Ομιλία της Καθ. Μ. Τζάνη στον Σύλλογο Γυναικών Μεσσίνης ορεινής Κορινθίας, 18-03-06)

- **Εισαγωγικά**

Οι δραματικής έκτασης και έντασης αλλαγές που προκαλούνται, με την έναρξη του 21^{ου} αιώνα, στην παγκόσμια σκηνή, δεν είναι δυνατόν να αφήσουν ανεπηρέαστη μια από τις βασικές λειτουργίες και θεσμούς της ανθρωπίνης κοινωνίας, την Εκπαίδευση. Είναι από τη φύση της η Εκπαίδευση πεδίο στο οποίο αντανακλάται κάθε κρίση και αλλαγή του κοινωνικού γίνεσθαι. Η παγκοσμιοποίηση, ενώ δεν προσφέρει τίποτε σχεδόν από όσα ευαγγελίζεται, συνοδεύεται, καθώς προχωρά ακάθεκτη με:

1. Δραματικό εκφασισμό της κοινωνίας. Αυτό σημαίνει σταδιακή κατάρρευση ανθρωπίνων αξιών και ταυτόχρονη κατίσχυση διεθνών χρηματιστηριακών δεικτών, ενός χρηματιστηρίου, που όλο και περισσότερο μοιάζει με παγκόσμιο ληστρικό τζόγο, παρά με μέσο ανάπτυξης και κοινωνικής ευρωστίας. Στο εσωτερικό των κοινωνιών οι κυβερνώντες αποβαίνουν όλο και περισσότερο απλοί διαχειριστές και η Πολιτική υπάρχει για να εξυπηρετεί τις θελήσεις των διαφόρων «θυλάκων εξουσίας» και των «διαπλεκομένων συμφερόντων» τους, κυρίως οικονομικών. Η αξία άνθρωπος έχει πλέον χρηματιστηριακή αποτίμηση, καθώς και οι αξίες του ανθρωπισμού. Οι ζωτικής σημασίας για την κοινωνία έννοιες μπορούν να δηλώνονται με τις αντίθετές τους, υλοποιώντας έτσι, έναν από τους βασικούς οργουελιανούς εφιάλτες.

2. Ειδεχθή βία καθημερινή, τόσο από άτομα, όσο – και κυρίως – από τους ισχυρούς της πολιτικής, της οικονομίας και της θρησκείας, εναντίον αθώων πολιτών, λαών ή κοινωνικών ομάδων. Η ανθρωπότητα φαίνεται να παραπαίει ανάμεσα σε μεσσιανικές λογικές, μεσαιωνικό σκοταδισμό, σατανισμό, ανθρώπινη δουλεία πάσης φύσεως, λοιπά αντιανθρώπινα πρότυπα και αξίες, καθώς και ανήθικη εκμετάλλευση του παιδιού.

3. Αλόγιστη και ληστρική χρήση του φυσικού περιβάλλοντος και καταστροφή των φυσικών πλουτοπαραγωγικών πηγών, που δημιουργούν μια πολύ ζοφερή προοπτική για το μέλλον όχι μόνον της ανθρωπότητας, αλλά και του οικοσυστήματος στο σύνολό του.

Προς το τέλος του προηγούμενου αιώνα, η ανθρωπότητα απέκτησε από το χώρο της Επιστήμης και των εφαρμογών της επιστημονικής έρευνας δυο σημαντικούς συμμάχους:

- Την ανάπτυξη και σταδιακή κατίσχυση της Υψηλής Τεχνολογίας και
- Την ανάπτυξη της Έρευνας στον ανθρώπινο εγκέφαλο και το γενετικό μας υλικό (DNA)

Η σωστή αξιοποίηση προς όφελος του ανθρώπου αυτής της τεραστίων συνεπειών γνώσης και Υψηλής Τεχνολογίας ίσως αποβεί το βασικό όπλο – μαζί με την επιστροφή στις αξίες του Ελληνισμού (Carl Popper) – της ανθρωπότητας, που θα της επιτρέψει να συνεχίσει να υπάρχει ως τέτοια.

- **Αποτυχία του φεμινιστικού κινήματος**

Η γυναίκα, ακόμα και στις προηγμένες χώρες δεν κατάφερε να μετέχει ισότιμα με τον άνδρα στο μορφωτικό αγαθό. Επομένως:

- Οι γυναίκες συνεχίζουν να υφίστανται **σωματική και ψυχολογική βία**, τόσο στην οικογένεια όσο και στην ευρύτερη κοινωνία.

- Δεν κατορθώθηκε η **αναγνώριση της ισοτιμίας και ισονομίας** για τον γυναικείο πληθυσμό στον πλανήτη.
- Η **ανεργία** πλήττει κατά κύριο λόγο τις νέες γενιές και την γυναίκα.
- Η **διαφήμιση** όταν δεν προβάλλει αρνητικά την γυναίκα, την μεταχειρίζεται με το παλιό στερότυπο της γυναίκας ως σκεύους ηδονής ή με το πρότυπο της «λολίτας». Η πηγή εδώ είναι στη Βίβλο (*Βασ. Ι 11:3*), αφού εκεί αναφέρεται ότι ένας άνδρας επιτρέπεται, εφόσον μπορεί και θέλει, να έχει «ως και επτακόσιες γυναίκες».

- Το μεγάλο πρόβλημα της γυναίκας είναι **ψυχοδιανοητικό** και καταλήγει **πολιτικό**, εφ' όσον, αντί της γνώσης και της σοφίας, επιλέγει διάφορες στρατηγικές, οι οποίες σήμερα της υπαγορεύονται από τον (έντυπο και ηλεκτρονικό) Τύπο. Το γεγονός ότι δεν μπορεί να ξεπεράσει τα ψυχοδιανοητικά της σύνδρομα και επιλογές αναπαράγουν σταθερά την πολιτική φύση του γυναικείου ζητήματος.
- Αντί της συντροφικότητας, την συγκαλυμμένη ή απροκάλυπτη **κυριαρχία** και αντί αρχετύπων λειτουργιών, που στήριζαν και αναπαρήγαγαν την ιδιότητα του ανθρώπου, προτιμά την **αποξένωση** από αυτές, με αποτέλεσμα να βιώνει μια δραματική **κρίση ταυτότητας**· κι αντί της πραγματική ομορφιάς και λάμψης της φύσης της, να (αυτο-)προσδιορίζεται από τα πρότυπα της «**γκλαμουριάς**».
- Η **παγκοσμιοποίηση**, ακυρώνει μαζί με την **θηλυκότητα** και τον **αυθεντικό έρωτα** και αποτιμά χρηματιστηριακά μια αισθητική, που υπαγορεύεται από τις βιομηχανίες και έναν χυδαίο έως διαστροφικό σεξισμό (βλ. συμπτώματα).

- Το ξεπέραςμα βρίσκεται: (α) στο να καταφέρει η γυναίκα να κατανοήσει και να αποδεχθεί τα χαρακτηριστικά και την αξία της φύσης της, όπως περιγράφονται από την Διοτίμα (Πλάτ. Συμπόσιον) και όπως διακηρύσσονται από την Αντιγόνη: *«οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν»*, (β) στην στέρεα και ουσιαστική γνωστική της αναβάθμιση.
- Για την γυναίκα δεν «ζητείται ελπίς». Θα μπορούσε να είναι η ελπίδα. Ζητείται Παιδεία.